

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PECSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PECSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Politika a parlamenten kívül.

Pécs, 1897. május 4.

A kormánypárti sajtó a maga összeségében s az ellenzéki lapoknak is nagy része kicsinyléssel és gunyolódással adnak hirt a 48-as népszövetségnek vasárnap a fővárosi Vigadóban történt megalakulásáról s az egész akciót, mint a képviselőválasztásoknál elbukott ellenzéki vezérek okvetetlenkedését tüntetik fel, a melylyel a politikát kiviszik az utcára, hogy maguknak egy parlamenten kívüli pártot teremtsenek.

Nevelésnek mondják ezt az erőlködést, ha az országban a közvélemény nagyobb méretű hullámverését előidézni nem lesz képes, veszedelmesnek, ha sikerülne erőteljes politikai szervezetet teremteni a nép körében, amely megfelelő tekintélyes képviselőre a parlamentben nem támaszkodhatik.

Előállnak kenetteljes tanításokkal, a melyeknek veleje az, hogy ellenkezik a parlamentáris alkotmány lényegével, ha a politikai nemzetet alkotó néposztályok nem a nemzet képviselőtestületében iparkodnak érvényesülni, hanem maguk akarják a kezükbe ragadni az ország sorsának intézését s olyan politikai tendenciáknak kívánnak propagandát csinálni, a melyeket a nemzet elítélt, a mikor ez irányzat képviselőinek

a parlamentben nem juttatott mandátumot. Parlamentáris országban a nép a választásoknál ítélkezik, nincs tehát létjogosultsága az olyan politikai pártnak, amely a parlamentből kiszorult.

Hát mindezek az elvek szépek és igazak, csak az az egy bibéje van a dolognak, hogy csupán igazi parlamentarizmus esetén bírnak érvénynyel. Ahol a parlament valóban kifejezője a népakaratnak, ahol a polgárok politikai meggyőződése szabadon nyilatkozhatik meg a képviselők választásánál: ott kétségtelenül a parlament az az egyetlen fórum, amely a nemzet sorsának intézésére, a nemzeti aspirációk érvényesítésére nemcsak formailag, de lényegileg is hivatott.

Csak hogy ki merné állítani, hogy nálunk a parlament hű tükre a nemzet politikai meggyőződésének, hogy azok, a kik a nép képviselőire forma szerint nyert mandátumaikat bemutatták, valóban a nép választottai s mint ilyenek csakugyan a nép érdekeit képviselik is? Hisz az utolsó gyerek is tudja, hogy nálunk a többséget a kormány állítja össze, a kormány küldi a választók nyakára az ő hivatalos jelöltjeit s a választóknak nincsen egyéb joguk, mint rámondani az áment a kormány intézkedésére, megadni formailag is azt a felhatalmazást, a melyet lényegileg a kormány osztogat.

Hogy pedig a választók ezt az üres formassággá devalválódott jogukat valóban a kormány akaratának megfelelőleg gyakorolják, vagy ha ezt tenni vonakodnának, ez a vonakodásuk a választások eredményének alakulására ne érvényesülhessen, arra nézve a kormánynak oly irtóztatos hatalmi eszközök állnak rendelkezésére s ezeket az eszközöket oly durva cinizmussal érvényesíti is, hogy a választásoknál nem a nép akarata, hanem a kormány parancsa érvényesül. És a kormány figyelme nemcsak arra terjed ki, hogy magának mindenkor biztos és minden szolgálatra kész többséget teremtsen, de még azt is megválogatja, hogy milyen ellenzéki képviselőket bocsásson a parlamentbe s azoknak megválasztását, akik ott nagyon feszélyeznék, tüzzel-vassal megakadályozza.

Ilyen parlamentarizmus mellett, ahol nem a nép képviselői, hanem a kormány választottai képezik a döntő többséget s ahol még az ellenzék képviselőinek nagy része is a kormány türelmi bárcájával foglalja el helyét, azokat a nagy parlamentáris elveket, a melyek ezt a testületet a nemzet bizalmának olyan letéteményesévé minősítik, hogy ez legyen a nemzeti közakaratnak egyedül számbaveendő organuma, alkalmazni nem lehet.

Az a parlament, amely a nemzeti közakarat meghamisításával, a választók

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Dódika nászuton.

I.

Dódika, mikor hófehér menyasszonyi ruhájában, két teljes perc óta törvényes férje, a Huszár Pista karján kilépett a templomból, úgy érezte, hogy ő most legalább is egy fejjel nagyobb lett. Olyasvalami érzés volt ez, mint mikor két év előtt az első hosszú szoknyát fölvette. Akkor is, most is szörnyen meghatotta a nagy méltóság tudata s ha egy asszonynak a komolyságával összeegyeztethető lett volna, szeretett volna egy kicsit sirni.

Annyi tény, hogy kicsikét mámoros volt. Sok olyan dolgot nem látott, a mit megnézett, és nem egészen azokra adott feleletet, a miket kérdezték tőle.

Azt sem tudta egész bizonyosan, hogyan kerültek haza, már tudniillik a Huszár Pistaékhoz. Csak arra ocsudott föl, mikor az ura gyöngéden betuszkoita egy kis szobába s így szólt hozzá:

— Így ni édesem! Most már öltözzél át az — utra!

Roppant megijedt ettől a kívánságtól. Hát már levesse ezt a szép fehér ruhát? Letegye a koszorut, a mi többé soha sem kerül

vissza az ő hullámos hajára? De most már kiesordult a szeméből a köny.

— Ne még!?

— De Dódika! csak nem akar ebben az uszályos ruhában utazni?

Igaz! Most őt elrabolják a leányszobájától, a kedves emlékektől s az édes anyjától s ehhez a nőrabláshoz nem illenek az a tiszta, hófehér ruha. Nem! azt érinteni nem szabad! Hanem úgy szeretne még csak egy fél óráig benne lenni! Még egy ellenvetést tesz.

— De hát muszáj utazni?

Huszár Pista megütközve nézett erre a kis vergődő fehér galambra. Aztán átkapta hirtelen a derekát s lázasan sutogta:

— Hát nem akarsz velem jönni?

Dódika egyszerre meglepedezett az el-lene tervezett merénylet csunyaságáról, s kipirult arccal, égő szemekkel sugta vissza.

— Megyek! megyek! . . . öltözőm!

II.

Huszár Pista minden pakkot átadott a hordároknak, csak a feleségét tartotta meg magának. Este érkeztek Budapestre, s innen mindjárt tovább indultak Fiume felé. A pályaudvar tolongó emberáradatában hatalmasan dolgozott a két karjával, csak hogy annak a csöpp asszonynak egy kis szabad helyet tudjon kiszorítani.

Mielőtt beszálltak, a kalauznak sugott

valamit. Az mosolygott és meghajtotta magát. Ez alatt az udvariaskodás alatt azonban roppant ügyesen vágta zsebre a baksist.

— Méltóztassanak egy percig várni. Azzal elsietett, néhány másodperc múlva pedig zavartan jött vissza.

— Egyetlen egy üres kocsisincs már! Csupán egyet találtam, hol csak magános nő ül. A hölgy csak Sárbogárdig fog uraságtokkal utazni, ha tehát nincs ellenvetésük . .

Huszár Pista bosszusan dörmögött valamit, de kénytelen volt megalkudni a körülményekkel. Fölszálltak tehát s előre rontott be a kupéba. A gázláng fénye mellett egy karsu, magas nőt pillantott meg, aki a tulsó ablakon nézve ki, az ajtónak háttal állt. Huszár Pista legyőzve bosszuságát, udvariasan köszönt.

— Jó estét!

A hangra a nő visszanézett, s meglepetéssel kiáltott föl.

— Ah!

Huszár Pista majd kővé vált ijedében. Hirtelen ajkára tette a mutató ujját, s a milyen gyorsan csak a szűk kupéban tehetett, megfordult, hogy feleségének segítsen.

Dódika azonban már ott állott, s az áruló fölkialtást is hallotta. Megrettent tekintettel bámult az ismeretlen nőre, aki leplezetlen kíváncsisággal függesztette rá fürkésző szemeit.

A vonat e közben elindult s a részben

szabad elhatározásának pénzzel, hatalmi erőszakkal, hivatali visszaélésekkel való elnyomása útján született, elvesztette igényét arra, hogy rá a parlamentarizmus mértékét alkalmazzuk, mert ahol a népképviselőt hazugság, ott az sem lehet igazság, hogy a nemzetnek meg kelljen nyugodnia abban, hogy az ő politikai jogait a tőle kiereszkolt parlament abszorbeálja.

A népképviselői elv meghamisításának orvoslását nem várhatjuk a meghamisított parlamenttől, ennek az orvoslásnak a nemzet összességétől kell kiindulnia, maguknak a választóknak kell megemberegni magukat, hogy ingó nádszálként ne engedjenek a hatalom nyomásának, hanem egyedül a haza javát tartva szem előtt, a választásoknál semmi melléktökintet által ne engedjék eltántorítani magukat, hanem legjobb meggyőződésüket követve olyan képviselőre adják szavazatukat, akiben megbízhatnak arra nézve, hogy az ő politikai meggyőződésüknek önzetlen harcosa lesz a parlamentben.

Csak hogy erre a választókat nevelni kell és nem elég a választások előestéjén, egy kortes-körutal, egypár hangzatos beszéddel kapacitálgatni a polgártársakat, mert a hatalom folyton résen van, kedvezést és üldözést folyton párttekintetek szerint gyakorol, késő tehát a választót már akkor független állásfoglalásra tüzelni, a mikor a hatalom polipkarja már fogva tartja, a mikor már anyagi érdekszálakkal magához láncolta vagy a mikor az ellentállót vasmarkának szorításával már megfélemlítette.

Az állandó és folytonos kormányparti kísértésekkel szemben állandó ellenzéki szervezetre van szükség, amely folyton résen legyen a hatalmi tulkapások megtorlására s az ellenzéki párhívek megvédel-

kinos, részben komikus jelenet szereplői magukra maradtak. Az ismeretlen dáma meghuzta magát egy sarokban s macskaszemeivel onnan villogott elő a megzavart gerlepárra.

Pista a pokolba kívánta hirtelen az egyetemet, a jogászait és a világ összes kardalosnőit. Dódikát pedig egy bizonytalan, de sejtett nagy veszély előérzete tette nyugtalanú s alig birt a szíve dobogásával, pedig mindenáron azon volt, hogy erőt vegyen magán. Nyugalmat akart, már csak azért is mert mindent meg akart tudni.

Hiszen még teljes joggal a magáénak sem mondhatta azt a nagy boldogságot, a mire ez a nászut csak aféle igérvény volt s máris fenyegetik, máris meg akarják tőle fosztani. Őt ugyan hamar utolérte a házasság első keserősége.

De tisztán akar látni, meg akar tudni mindent, ha mindjárt borzasztó lesz is a való! De hogy kezdjen hozzá? Megkérte az urát, hogy huzza le a lámpa ernyőjét. Ugy gondolkodott, hogy Pistának erre okvetlenül engedelmet kell kérnie a hölgytől s neki elég lesz egy tekintet, hogy lásson és tudjon.

Huszár Pista félszeg szőgiességével, mint a ki sűrű hinárba keverődött, meghajolt a nő felé.

— Szabad?

Az gunyosan mosolygott s egész bizalmas hangjejtéssel válaszolt.

— Kérem! csak tessék!

A másik percben sötét lett. Dódika rögtön fel is hasznalta az alkalmat, hogy egy könyvet kitöröljön a szeméből. Bizonyos, hogy az urának valami köze van ehhez a másik-

mezésére, amely felkeltse és ébren tartsa a választóknak a polgári önértéket, hogy megvessék és társadalmukból kilökjék azt, aki baromként eladja magát vagy elég gyáva a hatalom fenyegetéseivel szemben meggyőződését cserben hagyni és támogatni azt a politikai irányzatot, melyet maga kárhözatosnak ítél a hazára nézve.

Rendkívüli bajokkal szemben rendkívüli orvosszerekre van szükség, s ebből a szempontból üdvözljük a 48-as népszövetséget.

H i r e k.

Pécs, 1897. május hó 4.

Bujdosó görög flotilla.

Van nekem a többek között egy görög barátom. Ez a természetére nézve különben kis férfiú szörnyűképen élénk, annyira élénk, hogy alvás közben minden éjjel leesik egynehányszor az ágyról.

Egyébként az ujságoknak nem igen hisz. Irhatják azok, hogy a görögöket úgy elnászpángolták a törökök, hogy azokból hirmondó alig maradt, ő mindennek dacára ez zel szokott előállani:

— A görög nemzet hatalmas nemzet, ha minden valamire való emberét fegyverbe állítja, hát a nagyhatalmakat egytől-egyig leveri.

Szerinte Görögország majdnem akkora, mint Oroszország s lakosainak száma Ázsiával vetekedik.

Ehhez a görögbarát barátomhoz beállítottam a minap s azt mondtam neki:

— Te Gutaperhózosz, téged menten megüt a guta, ha meghallod a legújabb ujságot.

— No.

— A hivatalos Rendőri Közlöny tegnapi száma egy körözüvényt tett közzé, szól pedig a körözés a következőképpen:

„A görög flotillát nem találják. Leg-

hoz s hogy régi ismerősök. Most már csak azt nem tudta, hogy mióta és mennyire ösmerik egymást.

Ugy tett, mintha nagyon álmos lenne. Remélte, hogy ha őt aludni vélik, megszólalnak és elárulják magukat. Az ura gyöngéden eligazította a feje alját, letakarta a nagy plaiddel s azt mondta, hogy csak pihenjen, ő kimegy a folyosóra egy szivart elszívni.

Dódika kiáltani akart, hogy ne menjen, ne hagyja itt magára ezzel a másikkal, de a szó a torkán akadt. — Szegényt a halálos rémület verejtéke lepte el arra a gondolatra, hogy most ez a vetélytárs nő megfojthatná őt, mielőtt Pista segítségére jöhetne. Mert abban most már biztos volt, hogy az ismeretlen nő vetélytárs.

Behunyta szemét erősen, s most már csakugyan megpróbált elaludni. A nagy izgalomban észre sem vette, hogy halálos ellensége szintén elhagyta a kupét.

A folyosón találkozott Pistával. Az hevesen megragadta a kezét, s az egyik sarokba vonta.

— Cora! Mit csinált az istenért? De hogy is kerül ön ide?

— Csöndesebben uracskám! Egyszerűen jegyet váltottam, ugyanoly joggal vagyok itt, mint önök. Mit tehetek én arról, hogy a nagynénem éppen Sárbogárdon lakik, s ön is éppen arrafelé menekül egy ártatlan áldozattal...

— Cora! Ne beszéljen így a feleségemről!

— Igazán? Gratulálok a kicsikéhez, valóban csinos s ne féljen, nem fogom elárulni, hogy ismerjük egymást. Tisztelettel

utóbb Szaloniktól 20 tengeri mérföldnyire horgonyzott, de pár nap óta teljesen nyomavestett. Megtaláló, vagy nyomravezető a görög hadi kincstárból fényes jutalomban részesül.

Görögbarát barátomnak leesett az álla, de nem annyira esett le, hogy azt föl is kellett volna vennie.

— Borzasztó, — mondotta — a hatalmas görög flotilla oda van. Ugyan az isten áldjon meg benneteket, csináljatok valamit, hogy ez a flotilla, mely az angoléval bátran kiállja a versenyt, kézrekerüljön valahogy.

Megígérttem neki, hogy csinálunk valamit. Görögbarát barátom akkor éjjel négy-szer esett le álmoközben az ágyról s reggelre rántottát evett fejes-salátával.

Kurta 24 óra muiva ismét beszóltam hozzá:

— Te, Gutaperhózosz ne csüggedj; a flotillát látták.

— Hol? mikor?

— Tegnap a balokányi tavon.

Riporterünk ki is ment a helyszínére, hogy a szállingó hírek valódiságáról meggyőződést szerezzen magának.

— Ó, áldott riporter, mondta görögbarát barátom, bárcsak sikerrel járna az útjában.

Pár óra mulva biztosítottam Gutaperhózoszt, hogy a riporter ur utja nem járt sikerrel.

— Miért? — kérdezte meglepetve.

— Mert a flotillát nem látta, hanem azért uzsonnatájban a Csokonay Lilláját elolvasta.

Görögbarát barátom ábrázatja ónosodni kezdett.

— Ez rettenes, ez borzasztó, dadogta így elveszni egy hirneves flotillának. Nincs igazság a földön!

Az erre következő éjjel egyszer sem esett le az ágyáról, mert le sem feküdt. Kora estétől késő hajnalig a literes üvegeket nyakalta s a verklissel négyszer elhuzatta a görög indulót.

Reggelve kelve aztán ő is megindult s bizonytalan lépésekkel hozzám botorkált.

— Kérlek kedvesem, mi van a flotil-

viseltem a szerzett jogok iránt, s különben sincs okom sem bossúra, sem szemrehányásra. Ön míg habitué volt, igen galánsul viselkedett...

— Hagyjuk ezt Cora! De ha igazán meg volna önben az akarat, most nagyon jól tehetne velem. A feleségem meghallotta az ön felkiáltását, s roppant nyugtalan azóta. És ha magyarázatot kérne tőlem, én is igen nagy zavarba jönnék. Tegye meg nekem azt a szíveséget, nyugtassa meg valami módon!

— En? ...

— Igen ön! Nekem tán nem is hinne, meg én — hazudni sem tudok.

— Én pedig tudok, ugye? Mondhatom roppant udvarias! Hanem azért a régi barátság kedvéért megteszem. Mire a szivarját végigszívja, bejöhet bátran, a menyecske nyugodt lesz.

III.

Dódika a lecsukott szemhéjain keresztül is észre vette, hogy a kocsiában világos lesz. Fölnyitá a szemét, s azok egyenesen az ellenség szurós tekintetével ütköztek össze.

— Ah! nagysádat most fölébresztetem! — szólalt meg Cora mosolyogva. — Igazán sajnálom, mert nem akartam, de azt hittem, hogy mélyen alszik. Ha parancsolja ismét elsötétítem. Ez a bizalmas hang, s az a folytonos mosolygás felboszantották Dódikát. Másrészt azonban örült, hogy szóba állhat az ellenféllel s a férje sincs benn.

lával? Eleméstem magamat, ha valami jó hírt nem hallok róla.

Megnyugtattam a szegény embert.

— Sohse emészd el magad, Gutaperhóssz, inkább csapd össze a bokádat, vágd félre a kalapodat s ürdülj az örülőkkel. A bujdosó görög flotilla megvan.

— Igazán?

Olyan igazán, mint hogy most velem beszél, nem a szomszédoddal. A flotilla megkerült s most reperálják a Tettyén.

Görögbarát barátom nagyot ugrott örömben s szégyenkezve fordult hozzám:

— Kérlek, sugta, mondd meg nekem, hogy volt: éppen mi is az a flotilla?

— Hajóraj, feleltem neki, minden szégyenkezés nélkül.

Görögbarát barátom hátba ütött s én meg a kölcsönöség elvénél fogva visszaütöttem.

Figura.

Naptrend 1897. május 5-én.

Naptár: szerda, máj. 5. — Róm. kath.: Pius. — Prot.: Gotthárd. — Görög-kel. (ápr. 23.) György. — Zeidó: Ijar 2. Nap két 4 óra 22 percek; nyugszik 7 óra 1 percek. — Held két reggel 5 óraker; nyugszik este 10 óra 57 percek.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnomás 748. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett csapadék, és hűvös idő várható.

Jegyzői írásbeli vizsgálatok a vármegyeházán reggel 8 óraker.

Katonai utóállítás. a Scholtz-féle sörházban reggel 8 óraker.

— **(Flórián napja.)** Szép tavaszi reggel köszöntött ránk szent Flóriánnak, a tűzoltók és kéményseprők védszentjének napja. Flórián napja Pécs városának fogadalmi ünnepe lévén, e napon városi ünnepet tartanak s körmenettel vonulnak a Mária-utca végén levő Flórián-szoborhoz. A körmenet ma reggel 8 óraker indult a székesegyházból s rajta nagyszámú hívő sereg vett részt. Megjelent a városi tisztviselői kar is és plein parádban kivonultak a városi önkéntes tűzoltók, Reeh György rendőrkapitány, tűzoltófőparancsnok

Oh! egy csöppet sem zavar! Aludni úgy sem tudok. S fölült fekvő helyzetéből.

Egy percig farkas szemét nézve, Cora még mindig mosolygott, de végre is ő törte meg a csendet.

— Nagysád bizonyosan kitalálta már, hogy kedves férjéd ösmerem.

— Ah! gondolta magában Dódika — még ő kezdi a vallomást. Nos várjuk a folytatást! — s fenhangan hozzátette: — azt hiszem, jól láttam!

Cora nagysám primadonnához illő rutinnal vegyített egy csengő kacajt és egy elfojtott sóhajtást.

— Oh igen! Mi régi ismerősök vagyunk! Még Székelyudvarhelyről ismerem Török urat, a hol igen kellemes napokat töltöttünk egy szűkebb társaságban.

— Kit kérem? — kérdezte Dódika elcsodálkozva.

— Török urat! kedves férjéd! Vagy tán nem így hívják?

Dódika szíve nagyot ugrott örömben. Hisz ez összetéveszti az ő Huszárját valami erdélyi basával! Hanem annál jobb. Most aztán ő kezdett ravaszkodni. Az anyagi ártatlanság hangján felelt.

— De igen, Töröknek hívják!

Most meg Corán volt a sor csodálkozni. Nézze meg az ember ezt a fél napos kis menyecskét! Hogy adja az ártatlant! De eszébe jutott az ígérete, s nyugodtan folytatta.

— Török ur akkoriban igen szépnek talált engem, csak hogy nekem a bátyja jobban tetszett. Tusnáden az Anna bálkor, ket-

vezetése alatt, valamint a Zsolnay gyári tűzoltóság is, élén a tűzoltói zenekarral. A körmenet a Flórián szobornál elvégezte az ünnepi ájtatosságot s visszatért a székesegyházba ünnepi misére. Többi templomainkban is ünnepi misét tartottak e napon; délután pedig ünnepi ruhába öltözött a város képe s így mult el felettünk szent Flórián napja.

— **(A nőegylet majálisa.)** A pécsi jótékony nőegylet — mint már jeleztük is — f. hó 9-én, a jövő vasárnap, saját helyiségében tánccal egybekötött majálist rendez. A majálist a zenét Rác Gusztá zenekara szolgáltatja, mérsékelt áru ételekről és italokról pedig az egyleti választmány gondoskodik. Szerencsekerék működik a mulatságon; lesz sétasene és este tánc. Kezdeté d. u. 4 óraker; belépti díj 1 korona. A majálist kedvezőtlen idő esetében is megtartják. Felülfizetéseket a jótékony cél iránti tekintetből köszönettel fogadják.

— **(Majláth püspök Pécsen.)** Majláth Gusztáv gróf, erdélyi koadjutor, ma reggel 6 óraker a székesegyházban a papszentelés mára előirt — s tegnap este megjelent számunkban közölt — funkciót végezte, délután 4 óraker pedig a püspöki zárda-templomban litániát mondott. A papszentelések ideje különben változást szenvedett, a mennyiben a következő három napon: szerdán, csütörtökön és pénteken reggeli 7 óraker kezdődik a papszentelési szertartás. Ma a pécsi székeskáptalan Troil Ferenc káptalani helynök vezetése alatt és a papnevelő intézeti előljáróság és tanári kar Pozsgay József kanonok vezetése alatt tisztelgett a segédpüspöknél.

— **(Önképzőköri zárógyűlések.)** Tegnapelőtt két felsőbb tanintézetünkben is tartott zárógyűlést az intézetek kebelében működő ifjusági Önképzőkör. A pécsi állami

ten is ostromoltak a második négyesért, s én az idősebbnek adtam előnyt. E miatt aztán egy kis harag támadt köztünk s azóta nem is láttuk egymást. Nem csodálom hát, hogy most nem akart rám ismerni. S kérem is nagysádat ne szóljon neki, hogy lelepleztem, még azt hinné, boszúból tettem.

Dódika szerette volna megcsókolni az ellenségét. Székelyudvarhely! Tusná! Sohasem járt ott az ő Pistája, meg bátyja sem volt soha, hiszen egyetlen fiú! Bizonyos, hogy ez a derék dáma valami nagy hasonlatosságnak ült föl, s most ő egy harmadik ember intim dolgáról értesült. Szegény Török, szegény tatár!

— Oh! dehogy árurom el! a világról sem! Különbben sem vagyok féltékeny természetű! De csitt! azt hiszem jön, tegyünk úgy, mintha egy szót se váltottunk volna.

Csakugyan Pista jött. Bizonytalan tekintettel bámult a kocsi félhomályába, hol a két nő mozdulatlanul ült egymással szemközt. Cora a menetrendet lapozta, Dódika meg az ablakon bámult ki a sötét éjszakába. Cora lopva egy tekintetet vetett rá, amely azt mondta:

— Minden rendben van!

Pista visszaintett:

— Köszönöm!

Aztán odament a feleségéhez s gyengéden megérintette.

— Hát maga nem alszik édes?

Dódika mosolyogva intett, hogy nem. A szemei ragyogtak a boldogságtól s szinte bűnbánatot érzett azért a rettenetes gyanusi-

főreális kora Önképzőkörének zárógyűlése díszes közönség jelenlétében folyt le. A gyűlést a „Hymnus“ eléneklése nyitotta meg, mely után a titkári jelentést olvasták fel. Ebből kitérőleg a körnek az idén 30 rendezés és közel 300 tagja volt. A titkári jelentés után Kovács Aladár VIII. o. t. felolvasást tartott, majd Krausz Aladár szavalt el Tompa közkedvelt „A madár fiaihoz“ című allegoriáját. Ezután az ifjusági énekkar énekelt ismét egy énekszámot, majd Landgraf József és Fischer Sándor szavaltak. Az énekkar éneke után a pályadíjak kiosztására került a sor. A Nemzeti Kaszinó 4 aranyát Weisz Lipót nyerte, kinek Jobst László dr. nyújtotta át a pályadíjat buzdító szavak kíséretében. Az e pályadíjra benyújtott többi dolgozatok szerzői, Kovács Aladár, Kohn Márkus, Krausz Lajos és Mehrfels Alajos is egy-egy arany jutalmat nyertek. Erreth János, ügyvédkamara elnök 40 frtos pályadíjat Grünhut Béla nyerte el történelmi dolgozatával. Imre Jenő dolgozata a Szauder-féle alaplól 2 arannyal jutalmaztatott. A kör 10 frankos aranyát Krausz Lajos dolgozata vitte el, míg 1 arannyal Fischer Sándor szavaltat jutalmazta a kör. Mint a legjobb szavalk, egy arany jutalmat kaptak Landgraf József és Fischer Sándor. — A felső kereskedelmi iskola önképzőköre ugyanekkor tartotta évzáró gyűlését. A versenyszavalkatok első díját Bodroghy Árpád nyerte el, a másodikat Brogly József. Róna Béla intézeti tanár pályadíjait Habermann Károly és Bodroghy Árpád nyerték el; a kör továbbá egy arannyal jutalmazta Bodroghy pályadolgozatát s Kundler Ármán és Brogly József pályaműveit. Kondor Béla intézeti igazgató záróbeszéde után a gyűlés véget ért.

tásért, a mivel gondolatban a ő jó kis urcskáját illette.

A vonat pedig rohogott tovább a csöndes éjszakában s a néma gerlepar fölélekedett, mikor a kalauz elkiáltotta:

— Sárbogárd!

Cora már készen volt. Csak még az ernyőjét vette kézbe s egy könnyű főhajtással köszönve kiszállott a kocsiból. Utána néztek s ott áltak az ablaknál, míg a vonat ismét elindult.

Ekkor Dódika a nyakába ugrott az urának s kacagott, a hogy csak tudott, s a mennyire azt a vasuti üzletszabályzat megengedi.

— Oh igen! Tudod, míg te künn voltál, kikérdeztem, s tökéletesen meggyőződtem az ártatlanságról. Ó tényleg ismerni vélt, de valami Törökkel tévesztett össze s Székelyudvarhelyről! Én ráhagytam, hogy úgy hívják, de alig vártam, már hogy elmenjen s kinevethessem magamat! Te édes kis törököm te!

S kacagtak mindaketten ezen a bohóságban, a vonat pedig röpitette őket tovább az Adria felé, a hol már várt rájuk Velence, a szerelem örök városa!

— Babukám! ne haragudjál! Nagyot vétkeztem ellened! Észrevettem, mikor ez a kisasszony belépéskor egy Ah! kiáltással üdvözölt s féltékeny lettem, roppant féltékeny. Tudod, gyanúsítottalak vele valami régebbi csinnyel.

— Oh te kis buksi te! És most már vége van a nagy féltésnek?

Erdélyi Zoltán.

— **(Tűzoltók öröme.)** Kellemes meglepetésben és nagyértékű adományban részesül ma, Flórián napján a városi önkéntes tűzoltótestület. Az ünnepi körmenet után megjelent Reeh György rendőrkapitány, tűzoltó-főparancsnoknál, Mayerhoffer András és kétezer koronás adományt adott át a tűzoltótestület számára. A nemes áldozatkészségre és fenkölt gondolkodásra valló adománnyal megörökítette nevét az adományozó a tűzoltótestület történetében.

— **(Elhárított veszedelem.)** Ma délelőtt a haltéren városi mérnökség és a rendőrség felügyelete alatt egy területet, hol a piac alkalmával az árusok kocsijai szoktak állni, kerítéssel vettek körül, hogy oda senki be ne hatolhasson. Ez óvintézkedés pedig azért vált szükségessé, mert a haltér 1. sz. ház tulajdonosa jelentette, hogy a háza alatti régi pince beboltozatlan felső részéről a föld hull le a pincébe. A hivatalos vizsgálat aztán megállapította, hogy az építkezéskor beboltozatlanul hagyott pincetetőzet, mely felett a halpiacon éppen a kocsik megállóhelye van, igen gyenge s a nyár folyamán okvetlenül beszakadt volna s a mély pincébe zuhant volna minden, amit azon a területen talált volna a szerencsétlen pillanat. Most elrendelték a pince beboltozását s addig is alátámasztották a felette levő területet pedig elzárták a közlekedés elől s így lett elhárítva az előre konstatalható veszedelem.

— **(Agyontaposta a tehén.)** Megrendítő esetről ad hirt tengerini levelezőnk. Vasárnap délelőtt ugyan — a mint írja — Vadaric József, bodonyi lakos tehene a mezőről hazajövén, a mint az udvarba ért, egyszerre megvadult s az udvarban levő Vadaric leányt a földre tiporta. A nő sikoltására kisetett az öreg Vadaric is az udvarra, a kit szintén fellökött a megvadult állat és arcán a szarvával egy mély sebet is ejtett. Az öreg leányának két éves kislánya sikoltozva futott volna anyjához, ki eszméletlenül feküdt a földön s ekkor erre támadt a megvadult tehén és úgy összetaposta, hogy az ártatlan fiucska pár órai kínlás után kiszenvedett. A kis halottat tegnap temették el az egész falu részvétele mellett.

— **(Választók névjegyzéke.)** A városi Tanács tegnapi ülésén elhatározta, hogy a választók névjegyzékének hivatalból leendő kiigazítására kiküldött bizottság f. hó 15-én délután 3 órakor kezdi meg ülését s folytatja június hó 4-ig bezárólag. Az ülések mindenkor a városháza közgyűlési termében tartatnak s 3 órától 5 óráig ott bárki igazolhatja magát, ha a múlt évi egyenes állami adót múlt hó 15-ig lefizette, a névjegyzékbe leendő felvétel végett. A bizottság által elkészített választói névjegyzéket majd a központi választmány bírálja felül s intézi el az ellene esetleg beérkező felszólamlásokat.

— **(Katonai utóállítás.)** Holnap (szerdán) katonai utóállítás lesz a Scholtzféle sörházban, melyre a sorozásról utóállításra küldött hadkötelesek vannak behíva. Az utóállítás reggel 8 órakor kezdődik s bár rendes körülmények között nem valami népes szokott lenni, most tekintve, hogy a főszorozás után ez az első utóállítás, igen né-

pesnek ígérkezik s rája nagyobb számban vannak felhíva az utóállításra kötelezett egyének.

— **(Adomány.)** Nagy Gádó József a havihegyi kőkeresztre 20 frtot adományozott.

— **(Leleményes alkoholista.)** A helyi geberduszos boltok egyik törzsvendégét ma lopásra vezette az alkohol iránti szenvedélye. Már korán reggel beállított egyik geberduszos boltba, a hol boldog társai vidáman ittak, no nem a hegy levét, hanem a geberduszt. Ő azonban igen-igen boldogtalannak érezte magát köztük; mert egy réz se volt a zsebében s a boltos pedig pénz nélkül közel se engedte nyulni a geberduszos üvegekhez. A nagy epekedés aztán leleményessé tette a boldogtalan alkoholistát. Elsietett a boltból s beállított egy zsidóüzletbe, a hol egy Xavér-utcai ismerős vevő nevében több pár cipőt kért, hogy majd elviszi hozzá. Adtak is neki három párt s belőle egyet rövid idő múlva el is adott, a másik két párt pedig elrejtette a lakásán. Így aztán a pénzzel visszament a geberduszos boltba és tervének sikerülte feletti örömeiben egymásután hajtogatta fel a geberduszos üvegeket. Ott fogta el egy rendőr, mikor a csalásról értesült s nyomban a kóterbe kísérte. Most egyelőre ott elmélkedhetik a leleményes alkoholista a helyzetéről, míg ügyét a bírósághoz át nem teszik.

— **(Bakóca ünnepe.)** Vasárnap este a gyorsvonattal érkezett Bakócára — Pécare utaztában — e községnek szülöttje és büszkesége: gróf Mailáth Gusztáv püspök. A lakosság ünnepélyesen fogadta, azonban az eső kissé belevágott a tervbe, a mennyiben a zápor miatt elmaradt az üdvözlő beszéd, melyet az előjáróság nevében Gutta y körjegyző akart mondani. Mindamellet igen szépen sikerült a fogadtatás. A községnek java része egybegyűlt s banderisták kísérték a püspököt, ki harangzugás és mozsárlövészek közt vonult a templomba, hol — saját kivánságához képest — a májusi ájtatosságot tartotta. Először szentbeszédet mondott a főpap, s prédikáció végeztével püspöki áldását adta a jelenvoltagekra. Utána litániát tartott a gróf-püspök, amely alatt a gyermekek Gyömrőy Zsigmond káplán orgonakiséréte mellett énekeltek. Ennek befejeztével ismét a hívekhez szólott a főpap, felhíván őket, hogy másnap (hétfőn) az általa mondandó szentmisén lehetőleg számosan jelenjenek meg és imádkozzanak a fölszentelendő pécsi püspökökért, hogy lelkes és kötelességtudó papok váljanak belőlük. — Rövid imádság után erre édes anyjával, özv. Mailáth György nével együtt a nép élénk óvációtól és megható szeretetnyilvánításaitól kísérve a kastélyba hajtattott a püspök.

— **(Leégett házak.)** Linker Róza, miszlai lakosnőnek háza a napokban kigyuladt és le is égett. A leégett ház 1100 frtra volt biztosítva s a kár 1289 forintot tesz ki. Mint a vizsgálat megállapította, a tűz a régen nem tisztított kéményből keletkezett, hol az összegyűlemlt temérdek korom meggyuladt és ez okozta a nagy tűzveszedelmet. Egy másik, hasonlóan gondatlanságból okozott tüzesetről is értesülünk most. Ugyanis Öcsényben Oswald János, ottani lakos háza, belülről kigyuladt és szintén a tűz prédájává lett. A kár itt 375 forintot tesz ki, de minthogy az épület 800 forintra volt biztosítva, ez a kár mégtérül.

— **(Gazdasági tudósító.)** Honig Albert, józsefmajori lakost, Tolnamegye völgy-ségi járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg a földmívelésügyi miniszter.

— **(Ajánlat a sétatéri kioszkra.)** A pécsi tejszövetkezet — mint értesülünk — ajánlatot nyújtott be a sétatéri kioszk bérletére vonatkozólag. A szövetkezet tejárulási célokra ohajtja erre az évre bérbevenni a kioszkot s mivel az ugyis üresen áll s a kiírt pályázat feltételei szerint bérlő nem is akad reá, azt hisszük, a legcélszerűbb lenne az ajánlatot elfogadni és a kioszkot a szövetkezetnek átadni. A pécsi tejszövetkezet ma már elvitázhatatlan érdemeket szerzett a tejtermelés felvirágoztatása körül s csak a közcél mozdítja elő a város, ha az ugyis üresen és használatlanul álló kioszkot a szövetkezet céljaira átengedi.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A siklósi ipartestületi betegsegélyző pénztár alapszabályait a kereskedelmi miniszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Egy rablóbanda garázdálkodása.)** Szegzárdi levelezőnk írja, hogy ott és a vidéken veszedelmes rablóbanda garázdálkodik s a csendőrség minden erélyes fellépése dacára sem sikerült még eddig a banda tagjait elfogni. A Szegzárd mellett fekvő Öcsény községben szombaton éjjel Szilágyi Mihályt, vasárnap pedig Frankfurter Armin kereskedőt rabolták ki. Hétfőn már Szegzárdon Ujj János gazdag bérlő falát ásták ki és a szobából mindent elloptak, a Wertheim-szekrényt azonban nem tudták feltörni s így pénzt nem vihettek el.

— **(A kereskedelmi kongresszus.)** Megemlítettük, hogy az 1896. évi kereskedelmi kongresszus azt határozta el, hogy idei országos kongresszusát Szegeden tartja meg. Most pedig Szegedről arról értesenek bennünket, hogy az ottani kereskedelmi testület és Lloyd-társulat a kongresszus ellen nyilatkozott. Ezen elhatározásukat pedig azzal indokolják, hogy az 1896. évi első országos gyűlés határozatait még csak most terjesztik fel a kormányhoz és a kongresszusoknak egymásra való halmozását sem tartják célirányosnak. Valószínű tehát, hogy a szegedi kongresszus az idén elmarad.

— **(A Garay-szobor leleplezése.)** Szegzárdon őszszel fogják leleplezni Garay Jánosnak a kiváló költőnek szobrát, s a leleplezési ünnepélyre a budapesti író és művészvilág tömegesen készül lerándulni. Az ünnepély előreláthatólag rendkívül fényes lesz.

— **(Pofoskodó kofák.)** Két kofa asszony szerzett magának ma a piacon nem annyira fényes, mint véres elégtételt. Vár ugyan nem folyt, hanem egymás kontyát, amugy istenigazába megtépázták. Tejet árultak a piacon és ősi szokás szerint furfangos kofa fogásokkal igyekeztek a vevőket egymástól elszedíteni. Hajba kaptak és jól megcibálták egymást. Egyéb baj nem történt.

— **(A lélekkufár napidija.)** Egy asszonyságot idézett maga elé a rendőrkapitány. Az asszonyságnak sok gyűrű volt az ujján és igen kevélyen kérdezte:

— Miért tetszett hivatni?

Pedig tudta, hogy mi van a rováson. Egy fiatal leányt szöktetett Szigetvárra, de nem sok szerencsével, mert a lányt megtalálták a szülei és elvették a szerelmes legénytől. Ez némi költségekbe is került és eziránt is számolni kellett a drága kevély

hölgynek. Nevezetesen az elszöktetett leány arany gyűrűit és egyéb holmijait eladták és ezt keresték most a szöktető asszonyságon.

— A pénz? No, istenem, hát elfogyott — mondta és így számol el:

— Vasut, kocsit, szállás, tajtékpipa a legénynek és no meg az én — napidijam.

A számadást azonban nem találta rendben a kapitány és a szöktetésért és a napidijért még számol a jólelkű asszonysággal, a ki emberbaráti tettét így indokolta:

— Nagyon megszántam a szegényeket, hisz úgy szerették egymást!

— **(Állami kedvezmény.)** K r e m z i r M ó r, baresi lakosnak mezőgazdasági szeszgyára részére a törvényben biztosított állami kedvezményeket a kereskedelmi, a földmívelési és a pénzügyminiszter együttesen megadták.

— **(Ünneplés.)** Bihay Flórián az éjjel kódogott az utcákon s annyi rokon szenvvel böggött, hogy a rendőrszót kérdést intézett hozzá. Flórián a félpapucsban, melyet egyik lábán bizonyos negéddel viselt, komolyan állott meg, a lámpakaróba fógóva.

— Ma nem lesz tárgyalás — jelenté ki kurtán.

— Hát akkor ne böggj, Flórián; szólt szeliden a poszt.

— Már pedig én böggök — felelt Flórián önérettel s felrugván a levegőbe a papucsát, ordítva futott utána.

Flórián jókedvét nem lehetett túrni tovább s bevitték.

Ma a kapitány elé állott dacosan, a félpapucsban.

— Részeg voltál . . .

— Az.

— Hát muszáj mindig inni?

— Muszáj — mondá bámulatos egyszerűséggel Flórián.

— Aztán miért?

— Mert tegnap jubihéjum volt, ma a névnapom van.

— Micsoda jubileum?

— Hát a tavalyi sorok — mondta Flórián s egyik kezével bökött a levegőbe.

— Micsoda sorok? kérdezte a kapitány

— Hehe — szólt Flórián bántó kacajjal — tavaly ilyenkor influenzás vótam, oszt öntötték belém a konyakot, mint a böggőbe a huszast.

Bihay Flóriánt becsukták egy napra. Alázattal fogadta az ítéletet s halvány mosollyal lebbent ki a szobából.

— **(A Ferenc és Stanowsky)** vezetése alatt 6 személyből álló hírneves Schrammei daltársulat, mely jelenleg Budapesten a legelőkelőbb helyeken működik és általánosan nagy tetszésben részesül összehívó és kellemes előadásával, Pécsre is eljön és f. hó 6 tól kezdve a központi kávéházban kezdi meg előadásait. A mire is előre felhívjuk a közönségnek figyelmét. Bővebbet a fairagaszkok által tudni meg.

— **(Gyanus.)** Betörés volt Kaposvár közelében a múlt éjjel, hát a rendőrség tegnap egész nap gyanus embereket keresett. A szemes rendőr mindig talált egyet-kettőt s délelőtt 9 órára beszállították már az elsőt a rendőrkapitány elé.

Egy kopott zsaket-kabátos uri legény volt, a ki egy budapesti illetőségű zálogcédulán akart tuladni. Se igazolványa, se állása csak — azt mondja — gépügynök.

A rendőr, a ki fogta, nagy diadallal jelentette:

— Kérem, ez az ur tartózkodási jegy nélkül mászkál és egy zálogcédulát árult. Gyanusnak találtam.

— Ezért? kérdi a kapitány.

— Azért is kérem, mert igen vékony ember, oszt a kulcslyukon is befér.

Minden alkalomra illő ajándéktárgyak, valódi és chinaezüstből a gondolható legnagyobb választékban, pazar szép legújabb és tartós kivitelben S c h ö n w a l d Imre ékszergyárosnál Pécsen, Király-utca (Hattyu-épület) szerezhetők be.

Művészet, irodalom.

○ Uj zeneművek. Ilosvai gyöngyélet cím alatt megjelent egy igen dallamos lengyelke, melyet zongorára, két kézre, Halár Károly nemzeti zenedei tanár szerzett. Megjelent és kapható a „Harmonia“ zenemű és zongora kereskedésben váci-utca 9. szám Budapesten. Ára 75 kr.

○ A magy. kir. operaház műsora május 3-tól május 9 ig. Hétfő. Nincs előadás. — Kedd. Tannhäuser. Diósné, Rotter, Gábor, Ney D., Takáts, Perotti. — Szerda. A zsidónő. Vasquez, Powny, Larizza, Kertész, Ney D., Mihályi. — Csütörtök. Parsztbecsület. A piros cipő. Kacér, Gábor, Valent, Arányi, Mihályi, Schmideck, Balogh, Carbone, Smeraldi, Pini. — Péntek. Nincs

— Lehet! mondta rá kurtán Sándor.

A lovász hirtelen kis kísérlőjére nézett, s annak arcán, olyan különös kifejezést, mintha a düh szenvedélyét látta volna a gyermek arcán keresztülvillanni.

Azonban már a faluba értek, — — és az ebédutáni idő itt is jogaiba lépett, amennyiben még senki ember fia az utcán nem kereskedett.

A házak előtti lócák alatt árnyékok keresve feküdtek a lompos komondorok. Egyike-másika, csak nagy-néha csapott egyet a farkával a szemtelenkedő legyek felé.

Amint Györkők portája elé értek, „Panka“ a nagy komondor nagy röffel iramodott kis gazdája elé, s oly nagyokat ugrált, hogy szinte el is lehetett volna tagadni, hogy nagy meleg van. Abban a pillanatban ugrott ki a portáról Petrencés Ferke, . . . mit csinálhatott ott? talán leselkedett? Ezt gondolta Sándor magában.

— Jaj be régen láttalak Sándorka, mosolygott Ferke, a kis törpe; — ejnye de nagy lettél, tán sohasem mentél az eresz alá, ha esett az eső? Mi? hát adjál már kezet a Petrencés Ferke bácsinak, — vagy tán már nem is ismeresz?

A fiu, ki ellenséges bámulattal nézte a Borszem Jankó nagyságu emberkét, huzódózva közelített a törpéhez, — ki örömtől ragyogó arccal tartá gyermekies pici kacsóját Sándor elé.

— Hej! Sandor! sok szép holmit hoztam a számodra idegen országokból, más világrészekből; — tudod e, hogy a Cindery-bárók nagy pénzt adnának érte?

közsege, hogy vasuti miniszter lesz belőled — mondá becsületes arcát mosolyra huzva a lovász.

— Nem kell azt tanítani Ferenc, hanem hát kissé elbeszélgettünk: hát jó, édes Ferencem, hogy megvárt; ballagjunk együtt, aztán elmondom, hogy miért kértem kigyelmedet arra, hogy ne utazzék el ma még.

— Aunye! de nagy sor! — nevetett a lovász — tudom én azt amugy is. Hátsze e mellett a fa mellett feküdtem, amikor Imre báró megkért, hogy ei ne eressz valahogy Szentdénésről.

— Ejnye, aztán kigyelmednek volt szive ahhoz, hogy békén feküdni marad, ahelyett, hogy odaugrott volna hozzá, ahhoz az áldott szívű fiatal báróhoz, ki magas rangja dacára oly leereszkedő, oly jó, nemes! — duszogott Sándor.

— Igen, igen, csak hogy ha szolgálja is vagyok, azért ne illessen oly gyalázatos gyanuval! — mert lopni, nem loptam még semmit, még a napot sem — becsülettel dolgoztam egész életemben; dünyögte Ferenc, — lovagló pálcájával az utszéi ólálkodó gant szabdalva.

— No, no, haragjában sokat tesz az ember; de ő rögtön belátta hibáját s aztán nem volt nyugta, maradása — láthatta volna kigyelmed arcáról, hangjáról, hangjáról, hogy mélyen bántja ez eset. Hát hogyan állunk, — visszamegyen a báróhoz Ferenc? — Igen, vagy nem?

Ferenc jobbajával félretolta ellenzős sipháját és fejét némi zavarral vakargatva himezve-hámozva felelte . . hát'szen . . . igaz . . . de hát . . .

előadás. — Szombat. André Chénier. Vasquez, Kacér, Semsey, Valent, Larizza, Kerész, Hegedűs, Kornai, Mihályi, Dalnoki, Takács, Várady. — Vasárnap. Hunyady László. Ábrányiné, Pewny, Gábor, Berts Perotti, Arányi, Ssendrói, Dey D. — Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a M. K. Opera ház pénztárnokánál a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. kőrszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darab változtatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti. Az előadások rendszeresen 7 és fél órakor kezdődnek.

Szöbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1897. évi május hó 5-én.

1. Fischer Henrik — id. Fischer János d. e. 9 óra.
2. Weisz Zsigmond — Réthy Lipót és tsa d. e. 9 és fél óra.
3. Csávicz Szávó — Kappeter Mária d. e. 10 óra.

4. Babos Ferenc és társa — Tarnóca József és neje d. e. 10 és fél óra.

1897. évi május hó 6-án.

1. Mayer Ferenc — Felhoffer András d. e. 9 óra.
2. Krieser György — Weppert József és György d. e. 9 és fél óra.
3. Mozesnits Ferenc — Magy-Egrecy község d. e. 10 óra
4. Nyulasi Ferenc — Petz Ottó d. e. 10 és fél óra.

TÁVIRATOK.

— **Zavaros helyzet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák kvótábizottság visszatérése után Badeni is hazautazott Bécsbe, még pedig Bánffyval együtt. Értesülésünk szerint Bánffy is ragaszkodik a magyar kvótábizottság álláspontjához. Badeni helyzetét Ausztriában a kvótatárgyalások kudarcra még a Bánffynál is jobban megingatta. Sokan provizoriumot és a Reichsrath üléseinek elnapolását hangsúlyoztatják.

— **Az igazságügyi bizottságból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház igazságügyi bizottsága tegnap délután folytatta a bűnvádi eljárás életbeléptetéséről szóló javaslat tárgyalását. Tárgyalták a 15-ik szakaszt, amely azt szabályozza, hogy mely esetekben tartandó esküdtbírók előtt főtárgyalás. A szakaszhoz Bernáth Béla, Györy

Elek, Jovanovits és Bartha Ödön indítványoztak módosításokat, a melyeket azonban a többség nem fogadott el. Chorin előadó szükségét látja, hogy a törvény gondoskodjék róla, mikép a rendőrbíráskodás ki-zárassék sajtóügyekben azon a címen, hogy a sajtóvétséget kihágásnak minősítik. Hasonló értelemben nyilatkozik Bartha Ödön és Beksits is, aki intézkedést sürget az iránt, hogy a törvény félreértéséből eredő hibás gyakorlatnak vége vessék. E kérdésben a határozathozatalt a mai ülésre halasztották, a mikor a hirhedt 16-ik §. is tárgyalás alá kerül.

A ma délelőtt tartott folytatólagos ülésen Erdély igazságügyminiszter kijelenti, hogy törvényeink szerint a kihágások nem tartoznak esküdtszékhez, még ha sajtó utján is követtetnek el. A mostani gyakorlat csak azért kelt megütközést, mert harminc év óta csak most fordulnak elő sajtó utján elkövetett kihágások. Chorin előadó javasolja, hogy a miniszteri rendelet vagy törvényszék által statuált sajtókihágásokban a törvényszék ítélkezze, mit a miniszter ellenez. Beksics Gusztáv kijelenti, hogy miután törvényeink e tekintetben nem állapítanak meg más fórumot, sajtótermék utján elkövetett bármely büntetendő cselekmény, tehát a kihágás fölött is csak az esküdtszék bírálhat. Emmer Kornél és Bernáth Béla hasonló értelmű felszólalásai után Groisz Gusztáv határozati javaslatot nyújt be az iránt, hogy a sajtókihágások is sajtóeljárás alá tartozzanak. A bizottság ezt a javaslatot határo-

— Nos Ferenc, becsületes feleletet várok; visszamegy vagy nem?

— Hát visszamegyek; de Ókerékbe is szeretnék menni vagy három napra: kézfogót tartanék az öreg Kánya gyógykovács leányával. Éppen ma akartam szabadságot kérni, — de astán közbejött ez az eset — hát gondoltam, nem is kell már most szabadságot kérni — ugyis elmehetek Isten hírével — azzal gyanusítva, hogy tolvaj vagyok . . . és Ferenc szemében egy-egy köny ült.

— Jól van Ferenc, a 4 órai vonattal menjen kigyelmed Ókerékre, de a kézfogó után jöjjön vissza, értette? megígéri? Kezet reá!

— Itt a kezem Sándor!

— No akkor még annyi ideje lesz, hogy apám uram házáig eljön — ott aztán eszik valamelyest — s aztán csak utazzék bátran a mátkájához, — a többi az én gondom.

— Az Isten áldjon meg Sándor, — bizony nehezemre esett volna a báróéktól elmenni, ahol nevedtem.

— Jó, jó, — már most ezzel végeztünk. Látta e Ferenc, Petrencés Ferkét; a gyorsal jött meg.

— Hogyne! nevetett Ferenc. Hogyne láttam volna az én druzsámat, az óriás Góliátot.

— Vajjon honnét jött most Ferke bácsi; mormogá Sándor, — és elmélázva ballagott Ferenc mellett a faluba vezető gyaloguton.

— Hogy honnét? mosolygott Ferenc, biztosan ismét Oroszországból, vagy Törökországból. Csak azt csodálom, hogy még nem unta meg azt a fenye utazást; — én már unom, ha csak egy óra hosszát is kell a

vasuti kocsiban lennem; — ez a Petrencés Ferke, ez a félróf emberke meg nemcsak hogy folyton utazik, hanem még ezer, és ezer embertől bámultatja magát! Hej! nem az én kenyerem volna ez.

— Igen ám! de kigyelmed nem is olyan ici pici emberke mint Ferke! mosolyogta Sándor!

— Isten örizzen! ámbátor elég gazdag ő kelme. Ugye?

— Bizony! Édes apám azt mondta, hogy adna a vagyonaért százezer forintot.

— Mi a tatar? Százezer forint! Ejnye, ejnye, elférne e az a sok ezen a legelőn?

— Elfér az Ferenc a kigyelmed mándli zsebében is, — mert száz darab ezeres bankó sem sok helyet nem foglal el, sem nagy súlylyel nem bír; magyarázta Sándor.

— Furcsa, furcsa, és aztán ha elgondolom, hogy én egész esztendőn át százötven forintért mennyit dolgozom, hát . . .

— Igen ám, csak hogy Petrencés Ferke azt a pénzt veszi be, amit egy millió ember a feleslegéből neki szánt. Egyébiránt azt hiszem, keserves lehet napnap után bámultatni magát, mint valami állatot; meg aztán az a sok utazás, — veszedelem . . .

— Veszedelem? kérdé ijedten Ferenc.

— Persze! hát majd a vonaton, majd a folyón, majd a tengeren kell utaznia; — elég szerencsétlenség esik meg egy éven keresztül; de hát eddig még az Isten megvédelmezte.

— Meg azt; különben kár is volna érte, azt mondják jó szívű ember.

zattá is emelte. A 16-ik §-nál Chorin előadó indítványozza, hogy az összes közszereplők ellen sajtó útján elkövetett becsületsértések esküdtsek elé utaltassanak. Erdély miniszter ezt nem fogadja el, mert ez logikátlan lenne, mire Chorin azzal ríposztíroz, hogy nem az ő indítványa, hanem a javaslat logikátlan. Polonyi azt az indítványt terjeszti elő, hogy a sajtó útján elkövetett azokban a becsületsértési esetekben, a melyekben az állítás bizonyítása a törvény szerint nem engedtetik meg, a törvényszék ítélkezze. — A határozathozatalt holnapra halasztották.

— **Az összeférhetetlenségi bizottságból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága Apáthy elnöklete alatt tegnap tárgyalta Hieronyminak és Enyedy Lukácsnak, az agrárbank elnökének és vezérigazgatójának összeférhetlenségi ügyét. A határozathozatalt azonban elhalasztották.

— **A képviselőház ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén terjesztette elő Gajary Géza vizsgálóbiztos a mezőkövesdi választás ügyében megtartott vizsgálatról szóló jegyzőkönyvet. Ezután elfogadta a Ház harmadszori olvasásban a fővárosi telefonhálózat államosításáról szóló törvényjavaslatot.

— **A görög-török háborúról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög kormány visszahívta Kréta szigetről Vassosz ezredet s helyette Slaiko ezredet küldte oda.

Ozman pasát a porta visszahívta, de ő kérte, hogy hagyják meg nála a fővezérletet.

Epiruszban még tartják magukat a görögök.

— **Árvizveszedelem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) Losoncánál a Krivány völgyében a Krivány folyó áradása nagy pusztulást idézett elő. A vidéken nagy a nyomor.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

H i r d e t é s e k.

Ma szerdán, május 5-én

BEDŐ-kávéházban

Farkas Sándor

teljesen újonnan szervezett
zenekara

bucsu-zeneestélyt

rendez, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik. Kezdeté esti 8 órakor.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet,
legtökéletesebb szabatoságot,
legtartósabb szerkezettel és
legkönnyebb futóképességet
egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Limited“ (Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS

(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)

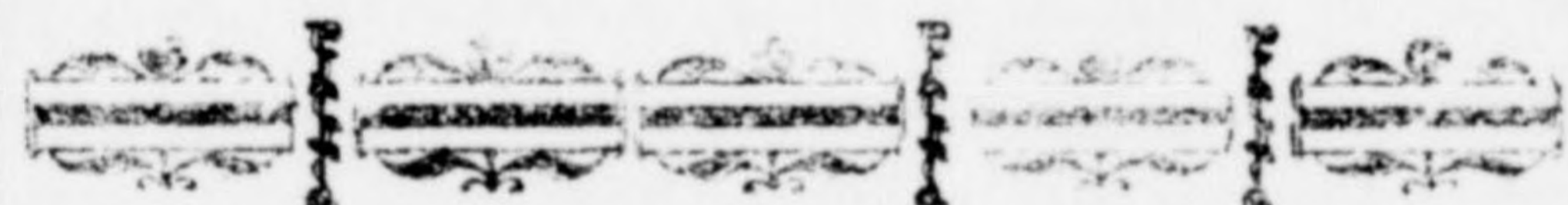
60,000 db. készül évenként. Katalógus ingyen és bérmentve.

Pécsett egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Eladó birtok.

Egy 50 holdas egytagu birtok Baranyamegyében, 15 percnyire a vasuti állomáshoz, szép vidéken, árvízmentes, mely tehenészethez igen alkalmas, előnyös feltételek mellett eladó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

9119. sz.

alisp. 1897.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A pécsi-szigetvári törvényhatósági közuton

2 műtárgy újbóli felépítési

és 1 műtárgy helyreállítási összesen 1589 frt 25 krral előirányzott munkálatainak biztosítása iránt folyó évi május hó 14-én délelőtti 10 órakor hivatalos helyiségben zárt írásbeli ajánlatok útján

verseny tárgyalást

tartok.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű sajátkezűleg aláírt ajánlataikat, melyekben az árendedmény, vagy árfelemelés százalékban betűkkel és számokkal kitüntetendő, 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve hozzám a verseny tárgyalás kezdetéig nyujtsák be.

A munkálatokra vonatkozó műszaki iratok és részletes feltételek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órák alatt betekintheők. Pécsett, 1897. évi május hó 2-án.

Koszits Kámill

alispánhelyettes főjegyző.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcso árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.